

тихме водуусвищение чрѣзъ духовника Христофора и си четихме канонатъ на светаго Кирила и Методия...

Неврокопъ

1863. маия 11: ый

Вашъ покорни

Георги Костовъ Исерлакли.

1863 г.

№ 172.

Неврокопъ.

Прѣзъ 1863 г. въ Неврокопъ вече имало българска духовна община, която почнала борба противъ грѣцката фенерска власть. Отъ едно писмо на тая община, сега въ Етнографския музей въ София, № 1208, до Стефана Захариевъ въ Пазарджикъ, извличамъ слѣднитѣ редове:

„Тія дена ны дойде едно писмо отъ Рыла Монастыръ за до нашиа духовникъ Г-на Христофора, въ което му писувать да стане веднага да си иде, казватъ му, защо были писали нашите гонители до владиката едно писмо и различно го клеветили и владиката като гонитель на просвѣщеніето ны, веднага писува до мр̄а да прататъ нарочно човекъ да го дигнатъ. ѿ така да ѳгасатъ сичките ни по(д)крѣпленіа народны. 'Еще защо да чете вѣстници и писма духовника, ѿ разбужда народа; думатъ защо негово соученикъ да ѳчи децата и песны султанови да пее; та се отеглиха отъ *ἔλθυσχο το σχολίο* вредъ децата; ѳтъ завистъ чудатъ се какво ѳще да бѣснеятъ грековласити. Но народатъ като постоянствува на народность-та си, като ѳсетиха що дѣйствувать противници-ты, и като мислятъ да испадатъ духовника, та да нѣма кой да имъ по славянскій чете....

(Слѣдватъ подписи)“

863 иуній 3 Неврокопъ

'Община бжлгарска.

1863 г.

№ 173.

Колакия (Солунско).

Освѣнъ Кониовското евангелие, печатано въ Солунъ прѣзъ 1852 г., познатъ е още единъ подобенъ паметникъ, писанъ и употрѣбяванъ въ най-южнитѣ български етнографски прѣдѣли, въ покраината наричана Вардария. Този памет-